

ГЛАВА 20.

1 Защото царство небесно е подобно на
человѣкъ домовитъ, който излѣзе щомъ
сѣмьмѣхъ да наеме работници за лозіе-то си.
2 И като ся погоди съ работници-тъ по е-
динъ пѣниязъ на день, проводи ги на ло-
зіе-то си. И като излѣзе по три-тъ часа,
видѣ други че стоѣхъ на пазарь-тъ праз-
дни; И тѣмъ рече: Идѣте и вы на лозіе-
то, и каквото е праведно ще ви дамъ.
5 И тѣ отидохъ. Пакъ като излѣзе по шесть
тъ и по деветъ-тъ часа, стори такожде.
6 А около одинадесетъ-тъ часа като излѣзе,
намѣри други че стоятъ праздни, и ка-
зува имъ: Защо стоите тука цѣль день
праздни? Казувать му: Защото никой ны
не цѣни. Казува имъ: Идѣте и вы на ло-
зіе-то, и каквото е праведно ще земете.
8 Като станъ вечеръ, стопанинъ-тъ на ло-
зіе-то казува на настоятель-тъ си: Повы-
кай работници-тъ и плати имъ заплатъ-
тъ като захванешъ отъ послѣдни-тъ до
9 първы-тъ. И дойдохъ *цѣнени-тъ* по еди-
надесетъ-тъ часа, и зѣхъ по единъ пѣниязъ.
10 А като дойдохъ първи-тъ, мысляхъ си
че ще земѣтъ повече; но и тѣ зѣхъ по
11 единъ пѣниязъ. И като го зѣхъ роптъхъ
12 на стопанинъ-тъ, И казувахъ: Че тѣзи
послѣдни-тъ единъ часъ работихъ, и тѣхъ
си направили равны съ насъ, които прѣ-
теглихмы теготъ-тъ на день-тъ и пекъ-тъ.
13 А той отговори и рече одному отъ тѣхъ:
Пріятелю, не тя обиждамъ: не ся ли по-
годи съ мене по единъ пѣниязъ? Земи си
14 твое-то и иди си; искамъ да дамъ и на
15 тогази послѣдній-тъ както и на тебе. «Нѣ-
мамъ ли власть да сторѣхъ което щѣ съеъ
свое-то си?» или око-то ти е лукаво, за
16 щото азъ съмъ благъ? «Така ще бѣдѣтъ
послѣдни-тъ първи и първи-тъ послѣдни;
«защото мнозина сѣхъ звании, а малцина
избрании.
17 И «когато възлѣзуваше Исусъ въ Іеру-
салимъ, зѣ въ пѣтъ-тъ дванадесетъ-тъ
18 ученици на странѣ, и рече имъ: Ето,
«възлѣзувамы въ Іерусалимъ, и Сынъ че-
ловѣческій ще бѣде прѣдаденъ на прѣ-
воящаченници-тъ и книжници-тъ, и ще
19 го осѣждятъ на смъртъ, И «ще го прѣда-
дѣтъ на азычници-тъ да му ся поруга-
ѣтъ, да го бійтъ и да го распятъ; и
въ третій день ще възкрѣсне.
20 «Тогазъ пристѣпи при него «на Зеве-
деевы-тъ сынове майка имъ съеъ сыно-
ве-тъ си, та му ся кланяше, и искаше

а Рим. 9; 21.	28 и др. Дьян. 3; 13.
б Проп. 15; 9. Прит. 23; 6.	з Мар. 10; 35.
в Гл. 6; 23.	и Гл. 4; 21.
г Гл. 19; 30.	а Гл. 19; 28.
д Гл. 22; 14.	к Гл. 26; 39. Рим. 14; 36.
е Мар. 10; 32. Лук. 18; 31.	л Лук. 22; 42. Иоан. 18; 11.
ж Иоан. 12; 12.	м Лук. 12; 50.
з Гл. 16; 21.	н Дьян. 12; 2. Рим. 8; 17.
и Гл. 27; 2. Мар. 15; 1, 16 и	2 Кор. 1; 7. Отк. 1; 9.
др. Гл. 23; 1. Иоан. 18;	и Гл. 25; 34.

21 нѣщо отъ него. А той ѣ рече: Що и-
ищешъ? Казува му: Рече ¹да сѣдижѣтъ
и двамѣ-та мои сынове, единъ отъ десно,
а единъ отъ лѣво до тебе, въ царство-то
22 твое. А Иисусъ отвѣща и рече: Не знаете
що искате; можете ли да пиете ²чашѣ-
тъхъ, коѣто азъ има да пѣмъ, и да ся крѣ-
стите ³съ кръщеніе-то, съ което азъ ся
23 кръщавамъ? Казуватъ му: Можемъ. И
казува имъ: ⁴Моижѣтъ чашѣ ще пиете,
и съ кръщеніе-то, съ което ся азъ крѣ-
щавамъ, ще ся крѣстите; а да сѣднете
отъ десно и отъ лѣво до мене ⁵не е мое
да дамъ, но на които е притовнено отъ
24 Отца ми. ⁶И като чухъ десетима-та въз-
негодовахъ за двамѣ-та братѣя. А Иисусъ
25 ги призна и рече: Вы знаете че госпо-
дари-тъ на народѣ-тъхъ господаруватъ надъ
26 тѣхъ, и голѣмци-тъ ги владѣжѣтъ. ⁷Въ
васъ обаче не ще така да бѣде; ⁸но кой-
то ище да бѣде голѣмецъ между васъ,
27 нека бѣде слуга вамъ; ⁹И който ище да
бѣде първъ между васъ, нека ви бѣде
28 рабъ; ¹⁰Както Сынъ Человѣческій не дой-
де ¹¹да му послужатъ, ¹²но да послужитъ,
и ¹³да даде животъ-тъ си откупъ ¹⁴за
мнозина.

29 И ¹⁵като излѣзувахъ тѣ отъ Іерихонъ,
30 послѣдовахъ го народъ много. И ето
¹⁶двѣма слѣщци които сѣдѣхъ по край
пѣтъ-тъ, като чухъ че Иисусъ минува, из-
викахъ и казувахъ: Помилуй ни, Го-
31 споди, Сыне Давидовъ. А народъ-тъ имъ
запрѣщаваше да мѣкѣжѣтъ; но тѣ по сил-
но викахъ и казувахъ: Помилуй ни,
32 Господи, Сыне Давидовъ. И спрѣ ся Ис-
сусъ та ги повика и рече: Що искате
33 да ви сторѣжъ? Казуватъ му: Господи, да
34 ся отворятъ очи-тъ ни. А Иисусъ ся сми-
ли и прикоснѣ ся до очи-тъ имъ; и ту-
такси прогледахъ очи-тъ имъ, и търгнахъ
подрѣзъ му.

ГЛАВА 21.

1 И ꙗкогато приближихъ къмъ Иерусалимъ,
и дойдохъ въ Вифаніѣ ѡблѣвъ Елеон-
скъ-тъжъ горъ, тогази Іисусъ проводи два-
2 ма на ученици, И рече имъ: Идѣте въ се-
ло-то, което е на срещъ ви; и тутакси
ще намѣрите ослицъ вързанъ и ждрѣе
съ нѣжъ: отъвържете и доведѣте ми ги.
3 И ако ви рече нѣкой нѣщо, ще речете,
че на Господа трѣбувать; и тутакси ще
4 ги проводи. А всичко това бы, за да се
сбѣде речено-то чръвъ пророка който ка-

o	Мар. 10; 41. Лук. 22; 24, 26.	26. Иоан. 11; 51. 52. 1 Тим. 2; 6. Глг. 2; 14. 1 Пет. 1; 19.
n	1 Пет. 5; 3.	и Гл. 26; 28. Рим. 5; 15, 19.
p	Гл. 23; 11. Мар. 9; 35. 10; 43.	Евр. 9; 28.
c	Гл. 18; 4.	и Мар. 10; 46. Лук. 18; 35.
m	Иоан. 13; 4.	и Гл. 9; 27.
y	У Фил. 2; 7.	—
φ	Лук. 22; 27. Иоан. 13; 14.	и Мар. 11; 1. Лук. 19; 29.
x	Иса. 53; 10. 11. Дан. 9; 24,	6 Зах. 14; 4.